

Рік LXXVIII, №37 (4116)		13 жовтня 2026		October 13, 2026		Vol. LXXVIII, №37 (4116)			
Віза до Канади для українців: як уникнути відмови		Від українського емігранта до космосу: історія Джошуа Кутрика		Матрешка отримала українську нагороду		VIII благодійний табір «Дух Воїна»		Джин (Євген) Дуб: українець, який допомагав будувати Едмонтон	
СТ. 3		СТ. 4		СТ. 6		СТ. 8		СТ. 11	



У Прилуках Президент разом із міністром закордонних справ Великої Британії вшанував пам'ять людей, які загинули внаслідок російського удару по п'ятиповерхівці. Фото: ОПУ

У ПРИЛУКАХ ПРЕЗИДЕНТ І ГЛАВА МЗС БРИТАНІЇ ВШАНУВАЛИ ЖЕРТВ УДАРУ

У Прилуках Чернігівської області Президент України Володимир Зеленський ушанував пам'ять загиблих унаслідок російського ракетного удару по п'ятиповерховому будинку в ніч на 7 жовтня. Ця російська атака забрала життя 22 людей, з них п'ятеро – діти.

Разом із Главою держави на місце трагедії приїхав міністр закордонних справ Великої Британії Ед Мілібенд.

«Це велика трагедія. Ми приїхали допомогти, поспілкуватися, вшанувати загиблих. Під час цієї поїздки стався страшний удар по Краматорську, велика кількість загиблих», – сказав Володимир Зеленський.

На місці також були доповіді міністра внутрішніх справ України Івана Вигівського та голови Державної служби України з надзвичайних ситуацій Андрія Даника про ліквідацію наслідків цього жорстокого росій-

ського удару.

Президент подякував усім працівникам і працівницям екстрених служб, які були залучені до пошуково-рятувальних робіт і розбору завалів. Насамперед Глава держави подякував за те, що вдалося врятувати 31 життя: 15 людей дістали з-під завалів, зокрема п'ятирічну дитину, ще 16 евакуювали.

Окремо Володимир Зеленський поспілкувався з мешканцями зруйнованої росіянами п'ятиповерхівки про їхні найбільш нагальні потреби. Президент зазначив: усі, хто втратив житло, отримають необхідну допомогу, і дав відповідні доручення начальнику ОВА.

«Мені повідомили, що є будинок, який недобудований 30 років. Ми не будемо чекати. Тим, кому потрібне тимчасове житло, голова області допоможе разом із місцевою владою.

Щодо постійного житла – ми побудуємо вам дім», – сказав Володимир Зеленський.

Окремо Глава держави зазначив, що люди мають отримати доступ до пошкоджених квартир, щойно дозволить безпекова ситуація. Голова ДСНС повинен це проконтролювати.

Президент подякував міністру закордонних справ Великої Британії за те, що він сьогодні приїхав у Прилуки та проявив солідарність з Українським народом.

«Ми даємо сигнали всім нашим партнерам, включно з Британією. Вдячні за посилення ППО – це завдання номер один. І щоденно ми повинні над цим працювати», – наголосив Володимир Зеленський.

Президент зазначив, що потрібно більш інтенсивно працювати в межах переговорного процесу, якому сприя-

тимуть кроки з боку США та європейських партнерів. Важливо надавати фінансову допомогу Україні, зміцнювати українську ППО та застосовувати нові санкційні кроки проти РФ, щоб змусити російського очільника сісти за стіл переговорів.

«Убивства цивільних осіб – це найочевидніше свідчення злочинних намірів і злочинної стратегії Путіна. Удари завдаються саме по цивільних об'єктах. Ми знаємо, що стосовно цього каже міжнародне право: напади на цивільне населення є воєнними злочинами», – наголосив міністр.

Радник – уповноважений Президента з питань санкційної політики Владислав Власюк показав британському міністру компоненти, з яких складається аналог ракети Х-101, якою Росія завдала удару по будинку

КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

- Сили оборони України завдали серії ударів по військових об'єктах російських окупантів у кількох областях, а також в акваторії Чорного моря. Зокрема, поблизу Донецька українські військові уразили місце зберігання та запуску безпілотників, а в районах Очеретиного і Придорожного — пункти управління російських військ.
 - Після звільнення 26 населених пунктів українські військові продовжують проводити точкові штурми на Олександрівському напрямку та знищувати російські групи інфільтрації. За словами військового, окупанти мають проблеми з ротаціями та постачанням води, їжі й боєкомплекту. Через це окремі групи опиняються у складних умовах і, як зазначив Тамбієв, можуть вдаватися навіть до вживання сечі.
- Президент Володимир Зеленський під час візиту до Чернігівської області 8 жовтня заявив, що питання забезпечення житлом людей, які втратили домівки через російську атаку на Прилуки, буде повністю вирішене. Нове житло нададуть родинам загиблих та постраждалих унаслідок влучання ворожої ракети в багатоповерхівку.
- Від початку повномасштабної війни зафіксували 20 651 випадок депортації та/або примусового переміщення дітей. Водночас завдяки проведеним заходам на підконтрольну Україні територію вже вдалося повернути 2 665 дітей.
- У Державному архіві Чернівецької області зберігаються секретні документи 1944–1947 років, які свідчать про пограбування, насильство та вбивства місцевих жителів представниками радянських силових структур і військових підрозділів, які діяли під виглядом ОУН та УПА, намагаючись дискредитувати український національно-визвольний рух.
- Міністр внутрішніх справ Литви Мартінас Кателінас заявив, що сама по собі можлива мобілізація в Росії недостатня для отримання притулку в Литві. За його словами, люди, які прагнуть отримати гуманітарний або політичний притулок, мають робити це законними шляхами. Кателінас також наголосив, що незаконний перетин кордону може мати відповідні наслідки.
 - Болгарія виступила за створення нового механізму Європейського Союзу для забезпечення вільної та безпечної цивільної навігації в Чорному морі на тлі нещодавніх атак на торговельні судна. Рада з питань національної безпеки країни рекомендувала уряду порушувати це питання на всіх засіданнях ЄС, насамперед під час саміту Європейської ради 15–16 жовтня.
 - Німеччина продовжила дію тимчасового захисту для громадян України до 4 березня 2028 року. Відповідні зміни внесло Федеральне міністерство внутрішніх справ країни.
 - В Іркутській області Росії після смерті 28-річної жінки, яку пов'язують із протичумним інститутом, госпіталізували 189 людей. Загалом влада встановила 197 осіб, які могли контактувати з померлою. Жінку госпіталізували наприкінці вересня, а в ніч на 2 жовтня вона померла у Шелеховській районній лікарні. Місцеві медіа повідомляють, що причиною смерті стала легенева форма чуми.
 - Берлін враховує досвід російсько-української війни, де масовані атаки змушують витратити дорогі ракети-перехоплювачі. Бундесвер вирішив закупити великі партії недорогих крилатих ракет, здатних уражати цілі на відстані до 1500 км. Про це на військовому заході в Берліні повідомив начальник Сухопутних військ Німеччини генерал-лейтенант Крістіан Фройдінг, інформує DW у п'ятницю, 9 жовтня.



У ПРИЛУКАХ ПРЕЗИДЕНТ І ГЛАВА МЗС БРИТАНІЇ ВШАНУВАЛИ ЖЕРТВ УДАРУ

➔ Закінчення з стор.1

в Прилуках. Такою ж ракетою РФ атакувала дитячу лікарню «Охматдит» у липні 2024 року. Вона складається з понад ста іноземних компонентів. Україна закликає посилити тиск на всіх, хто сприяє обходу санкцій Росією та виробництву російських ракет і дронів.

Ед Мілібенд запевнив у стійкій підтримці України з боку Великої Британії. Зокрема, сьогодні

Сполучене Королівство запровадило нові санкції проти путінської військової машини, російського тіншового флоту, нафтових компаній, сфери криптовалют і джерел фінансування війни.

«Ми тут, щоб оголосити про надання додаткової гуманітарної допомоги. Ми тут, щоб оголосити про додаткову підтримку енергетичного сектору», – додав міністр.

У ніч на 7 жовтня Росія вда-

рила по п'ятиповерхівці в Прилуках ракетою Х-101. Унаслідок цього один із під'їздів будинку зруйнований, ще один сильно пошкоджений. Пошуково-рятувальні роботи тривали понад добу. Російська атака забрала життя 22 людей, ще 54 були поранені. Загалом у місті пошкоджено більш ніж 125 багатоквартирних і приватних будинків, автомобілі, підприємства, школи, дитячі садки та магазини.

Фото і текст: ОПУ

У ЛІКАРНІ ПРИЛУК ПРЕЗИДЕНТ ПОДЯКУВАВ МЕДИКАМ, ЯКІ ДОПОМАГАЮТЬ ПОСТРАЖДАЛИМ ПІСЛЯ РОСІЙСЬКОГО УДАРУ



Президент України Володимир Зеленський і міністр закордонних справ Великої Британії Ед Мілібенд відвідали людей, які постраждали внаслідок російської атаки по Прилуках і зараз отримують медичну допомогу в міській лікарні.

Загалом були госпіталізовані 17 людей, 13 із них перебувають у цьому медичному закладі. Володимир Зеленський та Ед Мілібенд поспілкувалися з постраждалими, зокрема з п'ятирічною дівчинкою і ветераном, що жили в будинку, по якому вдарилася Росія. У чоловіка не залишилося нікого з рідних і

немає дому.

Глава держави окремо подякував лікарям за їхню роботу та допомогу постраждалим від російської атаки.

«Ви завжди неймовірні люди, але в цих обставинах ви ще більш неймовірні, ніж зазвичай. І я хотів подякувати вам за те, як ви допомагаєте постраждалим унаслідок цієї атаки, яких ми щойно побачили. Ми будемо з вами стільки, скільки потрібно, щоб побороти Путіна й здобути мир», – додав міністр закордонних справ Великої Британії.

Медики розповіли про умови роботи, процес ремонту й об-

лаштування операційних та показали укриття лікарні.

Також була доповідь міністра охорони здоров'я Віктора Ляшка про облаштування укриттів у медичних закладах, зокрема в пологових будинках. За його словами, станом на зараз належно відремонтовані укриття є в 62 пологових будинках із 239 в Україні. Цьогоріч із держбюджету буде профінансовано поточний ремонт ще в 62 закладах на суму майже 500 мільйонів гривень. Наступного року планують профінансувати ще близько 40 проєктів будівництва укриттів.

Президент доручив міністру охорони здоров'я Віктору Ляшку та начальнику Чернігівської ОВА В'ячеславу Чаусу разом із міською владою першочергово провести ремонт в укритті лікарні та обладнати його під потреби операційних блоків інтенсивної терапії, а також зробити все необхідне для будівництва нового сучасного укриття. Крім того, Глава держави доручив міністру внутрішніх справ Івану Вигівському забезпечити проведення комплексної перевірки стану всіх укриттів у Прилуках.

Фото і текст: ОПУ

ВІЗА ДО КАНАДИ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ: ЯК УНИКНУТИ ВІДМОВИ

Після завершення спеціальної програми CUAET українці, які хочуть приїхати до Канади, повинні подавати заяву на візу на загальних підставах.

Що змінилося після CUAET

CUAET — це спеціальна програма, за якою українці після початку повномасштабної війни могли отримати канадську візу за спрощеною процедурою. Можливість подати на візу за такою процедурою завершилась у липні 2023 року й відповідно, тепер українці подають заяву на візу на загальних підставах, як і громадяни інших країн. Саме українське громадянство більше не дає права на спрощене оформлення візи.

Якщо у вас уже є віза, видана раніше, нею можна користуватися до закінчення строку її дії. Виняток — віза лише для одноразового в'їзду.

Віза і статус — не одне й те саме

Важливо розуміти різницю між імміграційним статусом і візою. Статус — це ваше право законно перебувати в Канаді. Його підтверджує дозвіл на роботу, дозвіл на навчання або visitor record (документ для тих, хто перебуває в Канаді як гість). Віза — це наклейка в паспорті, потрібна для того, щоб в'їхати до Канади.

Якщо ви вже в Канаді й маєте чинний дозвіл на роботу, ваше перебування в країні є законним, навіть якщо віза в паспорті вже не дійсна. Але щойно ви виїдете з Канади, для повернення вам знадобиться чинна

віза. Дозвіл на роботу чи навчання її не замінює.

Що робити, якщо віза закінчилася

«Продовжити» канадську візу не можна. Якщо строк її дії минув, потрібно подати нову заяву і знову довести, що ви відповідаєте всім вимогам. Якщо віза закінчилася, поки ви за кордоном, нову потрібно отримати ще до повернення. Це стосується навіть тих, хто має чинний дозвіл на роботу чи навчання.

Так само, якщо віза закінчилася разом зі старим паспортом, після отримання нового паспорта потрібно подати заяву на нову візу.

Якщо дитина народилася за кордоном

Дитині потрібен власний документ для подорожі. Якщо дитина не є громадянином Канади, для неї зазвичай потрібна окрема канадська віза, навіть у ситуації, коли обоє батьків мають чинні дозволи на роботу в Канаді. Вписати дитину у візу батьків не можна: на неї подають окрему заяву з паспортом, свідоцтвом про народження та іншими документами.

Чому відмовляють

Оскарження відмов у візових та інших імміграційних справах є значною частиною моєї щоденної роботи. Я регулярно консультую людей, яким відмовили в гостьовій візі, дозволі на роботу чи навчання або в постій-

ному проживанні, та оцінюю, чи є підстави оскаржувати рішення у Федеральному суді Канади.

Чимало рішень імміграційних офіцерів справді бувають необґрунтованими. Офіцер може не врахувати поданий документ, неправильно зрозуміти обставини заявника або зробити висновок, якого не підтверджують матеріали справи.

Разом з тим, чимало відмов заявники отримують у зв'язку із неналежною підготовкою самої заявки на візу. Зокрема, заявник при подачі документів і не думає про те, що насправді побачить в них офіцер та за якими критеріями буде здійснена ним оцінка вашої заявки. Ось типові приклади:

- «Я хочу приїхати до Канади як турист». Але не роз'яснено, чому саме зараз, де людина житиме, кого відвідає, скільки триватиме поїздка і хто за неї платить.
- «Я повернуся після поїздки». Але немає доказів роботи, навчання, сімейних обов'язків, майна, законного статусу в іншій країні чи інших зв'язків, які підтверджують намір виїхати з Канади.
- «Я добре облаштувався в країні, де живу». Але документи на майно подано без перекладу, оцінки, підтвердження права власності чи пояснення, як це майно пов'яже людину з країною.
- «У мене достатньо коштів». Але у банківських виписках видно великі незрозумілі надходження, різке поповнення рахунку перед поданням заяви або суми, що не відповідають заявленому доходу.

Якщо ви тимчасово живете в іншій країні

Особливо складними є заяви українців, які через війну тимчасово живуть у Польщі, Німеччині, Чехії чи інших державах. У такій заяві потрібно чітко пояснити свій статус у цій країні, джерело доходу, сімейні обставини, попередню імміграційну історію і реалістичний план після поїздки до Канади. Війна в Україні не звільняє від обов'язку довести, що ви відповідаєте вимогам для тимчасового перебування.

Як підготувати сильну заяву

Візова заява — це історія. Її треба викласти чітко, послідовно й переконливо, підкріпивши кожне важливе твердження доказами. Документи не повинні суперечити один одному, а фінансові операції, мета поїздки та особисті обставини мають бути зрозуміло пояснені.

Не змушуйте офіцера самостійно складати окремі факти в єдину картину: на одну заяву він може мати лише кілька хвилин. Сильна заява не просто стверджує, що людина відповідає вимогам. Вона показує, пояснює і доводить це так, щоб правильний висновок було легко зробити.

Ольга Сенишин, адвокат та нотаріус, партнер юридичної фірми CGS LAW, м. Торонто.
Працюю у сфері імміграційного та сімейного права, представляю інтереси клієнтів на території усієї Канади.

ДО \$10 ТИСЯЧ НА ОПАЛЕННЯ: КАНАДА ЗАПУСКАЄ НОВУ ПРОГРАМУ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ БУДИНКІВ

Федеральний уряд Канади інвестує \$2 млрд у нову національну програму компенсацій за встановлення теплових насосів. Про це в четвер оголосив прем'єр-міністр Марк Карні.

Програма має допомогти канадцам зменшити витрати на опалення, підвищити енергоефективність будинків та скоротити викиди.

За оцінками уряду, нова ініціатива може підтримати модернізацію до 1,1 млн житлових об'єктів. Зокрема, до 820 тисяч домогосподарств зможуть отримати компенсації безпосередньо на встановлення теплових насосів. Ще близько 280 тисяч багатоквартирних житлових об'єктів матимуть доступ до енергоефективних модернізацій через уже чинні федеральні програми.

Розмір виплати залежатиме від доходу сім'ї. Домогосподарства з низьким або середнім доходом зможуть отримати до \$10 тисяч, тоді як для сімей із доходом вище середнього максимальна сума становитиме \$2 тисячі.

В уряді зазначають, що теплові насоси споживають менше електроенергії, ніж електричні печі або електричні плінтуси. За

оцінками чиновників, для домогосподарств, які нині опалюють будинок нафтою або електричними плінтусами, перехід на тепловий насос у середньому може зменшити щорічні витрати на енергію приблизно на \$1,400.

Подати заявку планують через спеціальний онлайн-портал. Заявники зможуть отримати підтвердження права на участь та розміру потенційної виплати протягом 24 годин. Після встановлення обладнання потрібно буде завантажити чек або підтвердження оплати, а рішення щодо відшкодування, за планами уряду, надходитиме протягом п'яти днів. Гроші виплачуватимуть безпосередньо на банківський рахунок.

Очікується, що програма запрацює на початку 2027 року. Федеральний уряд також розглядає можливість поширити її на деякі установки теплових насосів, зроблені до офіційного запуску програми.

UkrNews

ЛІГА УКРАЇНЦІВ КАНАДИ ВІДДІЛ-ТОРОНТО

ЛІГА УКРАЇНОК КАНАДИ ВІДДІЛ-ТОРОНТО

запрошують

українську громаду взяти участь у

ПОМИНАЛЬНИЙ ПАНАХИДІ

у 67-му річницю від трагічної смерті

сл. пам'яті Провідника ОУН



та всіх героїв України

у неділю, 18 жовтня 2026 р.

о 8:00 ввечера

у церкві св. Покрови

на вулиці 33 Leeds St. Toronto

ВІД УКРАЇНСЬКОГО ЕМІГРАНТА ДО КОСМОСУ: ІСТОРІЯ АСТРОНАВТА ДЖОШУА КУТРИКА

Прадід Джошуа Кутрика перетнув Атлантику в пошуках кращого життя, а його правнук сьогодні дивиться на Землю з Міжнародної космічної станції. Між цими двома подіями — понад століття історії, праці, випробувань і мрій. Історія канадського астронавта Джошуа Кутрика особливо близька українцям, адже за його плечима — родинна історія української еміграції до Канади.

1 жовтня 2026 року канадський астронавт Джошуа Кутрик здійснив свій перший космічний політ. О 11:10 ранку за місцевим часом він стартував у складі міжнародного екіпажу місії SpaceX Crew-13 на борту космічного корабля Crew Dragon. Приблизно через вісім годин корабель успішно пристикувався до Міжнародної космічної станції. Для Канади це стало черговою важливою сторінкою в історії освоєння космосу, а для української громади — особливо символічною подією.

Джошуа Кутрик — канадський астронавт українського походження. Його родинна історія починається задовго до сучасної космічної ери, коли українські емігранти залишали Європу й вирушали до Канади, сподіваючись знайти землю, працю та можливість побудувати краще майбутнє для своїх дітей.

Від української землі — до канадських прерій

Прадід Джошуа Кутрика був одним із тих українців, які на початку ХХ століття вирушили за океан. Це була доба масової української еміграції до Канади. Люди залишали рідні домівки, долаючи невідомість, важку дорогу й страх перед майбутнім.

Вони прибували до Канади часто без грошей і без гарантій успіху. Попереду чекали суворі зими, важка фізична праця, освоєння землі та боротьба за виживання. Саме такі українські поселенці стали частиною історії західних провінцій Канади, зокрема Альберти, де згодом виріс і Джошуа Кутрик.

Сьогодні зв'язок між поколіннями зберігає одна особлива родинна реліквія. Під час польоту на Міжнародну космічну станцію Кутрик узяв із собою старий механічний кишеньковий годинник, який належав його прадідові-українцю.

Це не просто сімейна пам'ятка. Це своєрідний символ столітнього шляху однієї родини — від трюму трансатлантичного пароплава до орбітальної станції, що летить навколо Землі зі швидкістю тисячі кілометрів на годину.

Понад сто років тому цей годинник відмірював час у зовсім іншому світі. Він супроводжував українського емігранта в дорозі до Канади, пережив переїзд до західних прерій і став свідком того, як українські родини облаштовували своє життя на новій землі.

Тепер той самий годинник опинився в космосі.

Для Кутрика це не лише пам'ять про предка. «Для мене це дуже важливий сувенір на пам'ять, але також цікава метафора того, наскільки змінився світ завдяки дослідженню людиною», — сказав астронавт.



Джошуа Кутрик.
Фото: Canadian Government

Син Альберти, який мріяв про зорі

Джошуа Кутрик народився у Форт-Саскачевані, а виріс на родинній фермі в Боваллоні, у східній частині Альберти. Саме канадські прерії стали середовищем, у якому формувався його характер.

Життя на фермі вчить відповідальності. Якщо ламається техніка, її потрібно ремонтувати. Якщо виникає проблема, чекати допомоги часто ніколи. А над головою — величезне нічне небо Альберти, далеке від міського світлового забруднення.

Можливо, саме там, серед полів і під зоряним небом, почалося захоплення Кутрика авіацією та космосом.

Він здобув ступінь бакалавра з машинобудування у Королівському військовому коледжі Канади, а згодом — магістерські ступені з космічних досліджень, льотних випробувань та оборонних студій.

Його професійна кар'єра була не менш вражаючою. Кутрик служив у Королівських військово-повітряних силах Канади, став пілотом винищувача CF-18 Hornet, а згодом — льотчиком-випробувачем. За його плечима понад 4000 годин нальоту на більш ніж 40 типах літальних апаратів.

У 2017 році він пройшов надзвичайно складний відбір до Канадського космічного агентства, випередивши 3772 кандидатів.

Від Starliner до Crew Dragon

Кутрик готувався до польоту не один рік. Спочатку його місія була пов'язана з американським космічним кораблем Boeing Starliner. Однак під час випробувального польоту Starliner зіткнувся з серйозними технічними проблемами — витокami гелію та несправностями маневрових двигунів.

Урешті NASA та партнери ухвалили рішення не ризикувати життям астронавтів і перевести місію на надійніший SpaceX Crew Dragon.

Для досвідченого льотчика-випробувача це стало ще одним прикладом необхідності приймати складні рішення в умовах невизначеності. Кутрик вирушив у космос уже на кораблі Crew Dragon у складі місії Crew-13.

Його прибуття на МКС стало важливим моментом і для Канади. «Добре бути тут, повернути CSA, повернути канадський прапор на МКС», — сказав він після прибуття.

Кутрик став четвертим канадським астронавтом, який здійснює тривалий політ на Міжнародній космічній

станції, після Роберта Тирска, Кріса Гедфілда та Девіда Сен-Жака.

Шість місяців у космосі

Попереду на Кутрика чекає приблизно шість місяців роботи на орбіті. Він братиме участь у наукових експериментах у галузі фізики рідин, матеріалознавства та фізіології людини. Особливе значення мають дослідження того, як тривале перебування в невагомості впливає на людський організм.

Канадський астронавт також працюватиме з роботизованою системою Canadarm2 — знаменитою 17-метровою механічною рукою МКС, яка використовується для захоплення вантажних кораблів і переміщення обладнання.

Його робочий день на станції розписаний майже по хвиликах. Навіть фізичні вправи є обов'язковою частиною розкладу, адже в умовах невагомості організм людини швидко втрачає м'язову масу.

Символ для українців Канади

Історія Джошуа Кутрика важлива не лише тому, що він став астронавтом. Вона нагадує про величезний шлях, який за одне століття пройшла українсько-канадська громада.

Його прадід приїхав до Канади як емігрант. Він долав океан, шукав землю, працював і будував нове життя. Його правнук народився вже в Канаді, виріс на фермі Альберти, став військовим льотчиком, інженером, випробувачем і зрештою — астронавтом.

Між цими двома поколіннями — не просто сто років. Між ними — історія українців Канади.

Той самий годинник, який колись відмірював час у дорозі українського емігранта до Канади, сьогодні рухається разом із його нащадком навколо Землі. У цьому є щось більше, ніж красива родинна історія.

Це символ того, як далеко може привести мрія, якщо наступні покоління не бояться дивитися вперед.

Для української громади Канади Джошуа Кутрик — нагадування про те, що історія наших предків не закінчилася в момент їхнього прибуття до Канади. Вона продовжується в їхніх дітях і онуках — у їхній праці, досягненнях, освіті, служінні країні та нових мріях.

Колись український емігрант перетнув океан, щоб знайти новий дім. Через сто років його правнук перетнув уже не океан, а земну атмосферу — і полетів до зірок.

Від трюму емігрантського корабля до Міжнародної космічної станції — такий шлях може пройти історія однієї української родини в Канаді.

Загородний Іван

МАТРЬОШКА ОТРИМАЛА УКРАЇНСЬКУ НАГОРОДУ

Чужинці дуже люблять штовхати в обійми українців і росіян: то спонукають їх разом нести хрест під час великого свята, то саджають за один стіл українських і російських письменників для інтелектуальної розмови про російсько-українську війну, то аплодують українським музикантам, які виконують російську музику. «Ви ж так довго були разом!» — щиро дивуються вони, коли українці протестують. У цьому ряду спроб поєднати непоєднуване з'явилася книжка Саші Колбі «Мемуари матрешки».

Побачивши це видання на полиці книгарні, я байдуже ковзнула поглядом по заголовку і вже минала ту полицю, як упівка вхопила «Ukrainian» меншим шрифтом, але дуже виразними білими літерами на темно-синьому тлі. Що «український» і «матрешка» роблять на одній обкладинці?

Погортавши книжку, я зауважила, що там звично змішано українське з російським без огляду на факти і реалії. Поклала її назад і забула про неї. Через якийсь час, однак, мені все ж довелося її прочитати, бо стало відомо, що «Мемуари матрешки» висунуто на здобуття премії «Кобзар» від Шевченківської Фундації.

Цю премію присуджують що два роки за книжки, які презентують «відчутний досвід канадських українців». Що ж, формально у цій книжці йдеться про життя українки, але варто придивитися до оповіді пильніше.

Колбі розповідає про свою бабу Іріну (саме так вона пише її ім'я), вивезену на примусову роботу до Німеччини під час Другої світової війни. У книжці дві сюжетні лінії: одна присвячена життю Іріни, друга — родині фрау Елсі, у чиєму домі опинилася Іріна.

Авторка зазначає, що книжка є «комбінацією усної історії, дослідження та уяви», проте дослідженою виглядає тільки «німецька» сюжетна лінія. Все, що називається українським, таким не є. Навіть застереження про «вигадку» не рятує ситуацію, бо художній вимисел має виглядати органічно у тканині сюжету, а не бути цілковитим дисонансом.

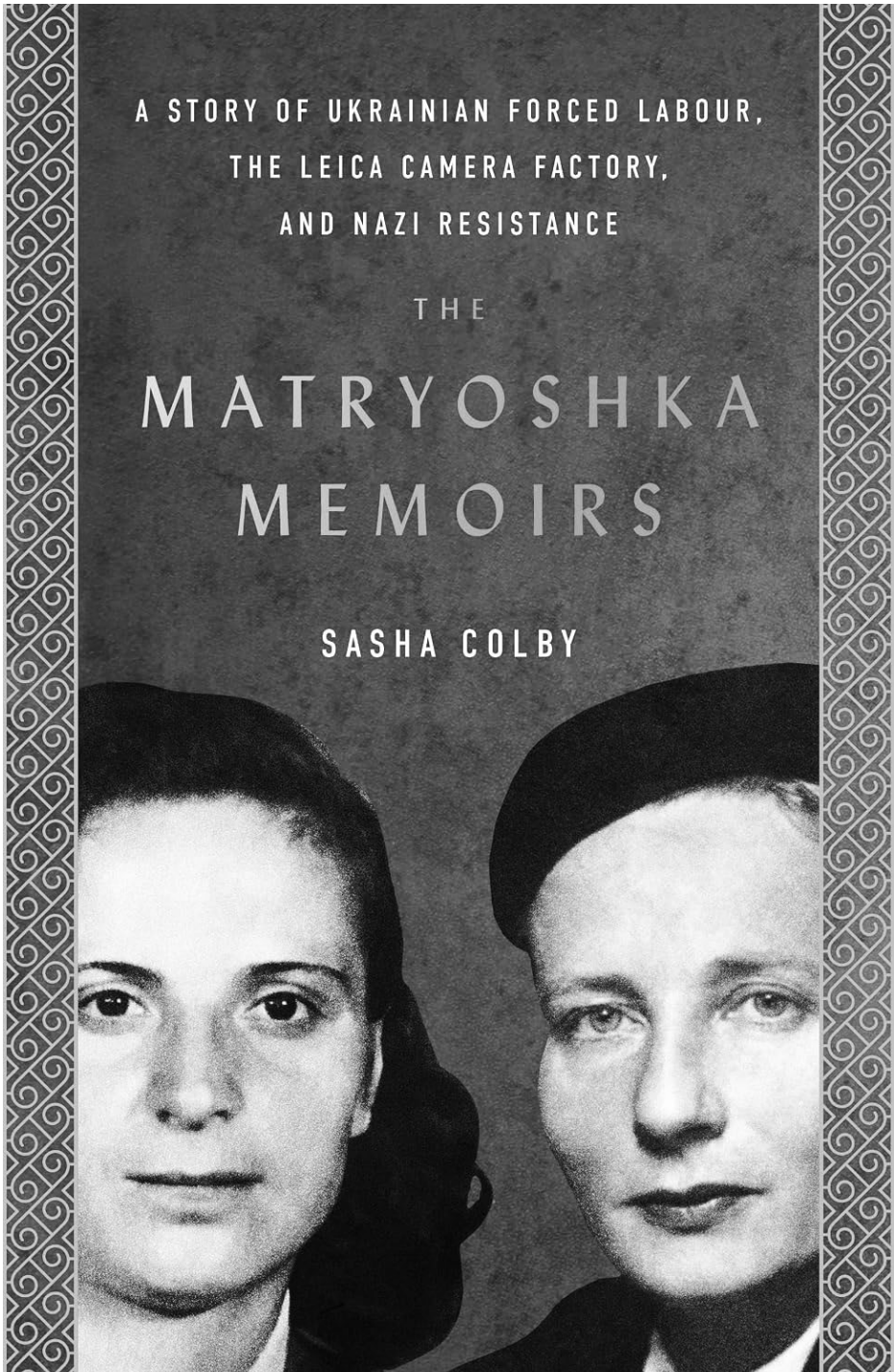
Наприклад, Колбі повідомляє, що українці на Різдво несуть до церкви кошики з яйцями на посвячення. Цієї та решти нісенітниць можна було б уникнути, якби авторка спробувала щось довідатися про Україну, перш ніж писати про неї.

Чому матрешка?

Перше запитання при знайомстві з книжкою стосується назви. Переконливої відповіді знайти не вдалося. На мої запитання до письменниці відповіді не надійшло.

Матрешка згадується тричі. Вперше Іріна помітила її у колекції ляльок фрау Елсі й замиливалася, наскільки лялька була «красиво пофарбована і полакована».

Другий раз авторка книжки бачить її у домі своєї баби: «Це та сама, з якою я і одна з моїх кузинок гралися в дитинстві, легковажно розкидаючи частинки під канапу і по кутках кімнати відпочинку. Якось моя баба зібрала частинки і занесла до спальні на зберігання, скрутивши їх докупи так міцно, як могла. Тепер її майже неможливо роз'єднати».



Втретє Колбі згадує матрешку, коли допомагає матері впорядкувати дім баби, звільнити його від зайвих речей перед переселенням баби у будинок для людей похилого віку. Матрешку поклали на купу зайвих речей. Так закінчилося її буття у цій родині.

Чому заможна німкеня тримала у своїй колекції дорогих ляльок дерев'яну матрешку — нам неважливо знати. Зате викликає серйозні роздуми бажання українки, яка в дитинстві пережила Голодомор, тягти у дуже далеку і нелегку дорогу цю річ, яка є символом культури окупантів, котрі спричинили Голодомор.

Це, щоправда, теж можна віднести до власних уподобань героїні і не зважати. Проте, коли такий наратив отримує українську нагороду, то це виходить поза межі особистих смаків, а вказує, що ми як спільнота транслюємо замилювання культурою катів як норму і приклад для наслідування.

Що в книжці є українського?

Фрау Елсі слухає мелодію, у якій

Іріна впізнає «Лебедине озеро» Чайковського, бо до війни у Києві брала курс російської культури. Ніде у книжці немає жодної згадки про щось із української історії чи культури, про що б довідалася Іріна протягом життя і навчання в Україні.

З усього видно, що в родині авторки, крім англійської, вживали російську мову. На це вказують ті слова, які подекуди з'являються у тексті: lyudi, popravilisa, vareniki, predatel, machini; і навіть штучне слово, якого немає в жодній мові, — lyudini, близьке фонетично до російської мови.

Це зрозуміло, бо дід авторки — росіянин, і вона часто вказує, що він здебільшого послуговується саме російською мовою. Знову ж: це — особистий вибір, але чому він заслуговує на українську нагороду?

Колбі описує родинне життя, у якому, звичайно, є сцени спільного приготування їжі. Письменниця згадує м'ясо на патичку, яке Іріна навчилася готувати після того, як покинула табір Ді-Пі «разом з українцями і росіянами».

Українці і росіяни не мешкали разом у таборах, не подорожували ра-

зом, а, прибувши на американський континент, поселялися компактно на великій відстані одні від одних. Це теж неважко з'ясувати, було б бажання. Такого бажання — довідатися бодай щось про українську кухню — у Колбі, вочевидь, нема, бо вона ошелешує українського читача заявою про те, що для приготування тіста на вареники українці вживали майонез.

У наративі книжки українське і російське йдуть пліч-о-пліч, тісно переплетені. Це зрозуміло через походження діда і баби авторки. То вона вслухається у розмову матері і баби, у «потік російсько-української мови, що стрімко мчить...», то згадує пропозицію матері здійснити родинну подорож в Україну і Росію.

Ще раз: письменниця розповіла про свою родину так, як вважала за потрібне. Проте Україна й українське у книжці представлені тільки номінативно — зміст за цими словами або відсутній, або перекручений.

Для чужинців родинна історія, у якій тісно поєднані українське і російське, трансформується у ширший, упізнаваний, хоч і фальшивий наратив, у якому українці і росіяни — практично одне ціле («російсько-українська мова»).

Чому це має значення?

Можливо, книжка заслуговує на російські чи німецькі нагороди, але аж ніяк не на українську.

Коли Україна була окупована, діаспора виконувала монументальну роботу у всіх площинах політичного, культурного й академічного життя; давала голос Україні у світі, бо Україна була позбавлена власного голосу навіть удома; друкувала книжки письменників, яких убила Росія; досліджувала проблеми, до яких українцям в Україні не можна було й підступити; організовувала виставки мистців, які перебували мало не в підпіллі.

Діаспора зберегла українську мову — не спотворену окупантами, не скалічену штучною асиміляцією і заборонаю «націоналістичних» літер і слів. Діаспора зберегла українську культуру, історію, традиції.

Тим більше прикро вражає і дивує, що поважна громадська організація — Шевченківська Фундація — дала нагороду «Кобзар» «Мемуарам матрешки», надто посеред екзистенційної війни, розв'язаної Росією проти України, війни, під час якої росіяни вчиняють воєнні злочини проти цивільного населення України щохвилини.

Діаспора була згуртованою і висотояла у важкі часи. Чому відступити сьогодні?

Галина Костюк



ВІД БОРОТЬБИ ЗА СВОБОДУ ДО СЛУЖІННЯ УКРАЇНІ

ЛІГА УКРАЇНОК КАНАДИ, ВІДДІЛ ТОРОНТО: 1991–2026 ч.2

Коли Україна відновила незалежність, для Ліги Українок Канади не настав час зупинятися. Змінилася мета щоденної праці, але не її основа.

Протягом десятиліть жінки торонтського відділу говорили про Україну тоді, коли вона була поневоленою. Вони захищали політичних в'язнів, поширювали інформацію про Голодомор, підтримували родини переслідуваних, проводили маніфестації та міжнародні акції. Після 1991 року перед ними відкрилася нова можливість, працювати з Україною вже як із незалежною державою. Саме тому історію Ліги Українок Канади після проголошення незалежності можна назвати переходом від протесту до партнерства, від захисту пам'яті до творення майбутнього.

Нова Україна — нові завдання

Після проголошення незалежності України організацію було перейменовано на Лігу Українок Канади. Зміна назви відображала нову історичну реальність. Як зазначає сама ЛУ-окК, після 1991 року діяльність організації дедалі більше зосереджувалася на підтримці розбудови незалежної України, українсько-канадських відносинах, демократичних реформах та розвитку громади. Але торонтський відділ не обмежився новими політичними завданнями.

Одним із важливих напрямів стала безпосередня співпраця з українськими жінками та організаціями в Україні. 1995 року за допомогою Мирослави Стельмах в Україні було створено Всеукраїнську Лігу Українських жінок. Її очолила Дарія Гусяк — багаторічна політична в'язень і зв'язкова Романа Шухевича. За інформацією Національної Ради жінок України, Всеукраїнська Ліга Українських жінок була створена саме на основі статуту Ліги Українок Канади, відділу Торонто, і стала її сестринською організацією.

Це був особливий момент: організаційний досвід української діаспори повертався в Україну й допомагав розбудовувати громадянське суспільство вже в незалежній державі.

Пам'ять, яка переходить через океан

2002 року в Торонто відбулася особлива зустріч із Дарією Гусяк та Наталкою Осьмак — дочкою Президента Української Головної Ви-



Д-р Олег Романишин, Орест Коструба, Катерина Ющенко, Христина Бідяк.

звольної Ради Кирила Осьмака. Такі зустрічі були більше, ніж подіями Канади, а молодші покоління отри-



Видання книги членкині нашого відділу Наталки Попович "Доля". Оксана Процюк-Чиж, Іванка Шевчук, Наталка Таланчук, Наталка Попович, Христина Бідяк.

календаря. Вони створювали живий міст між поколіннями.

Люди, які пережили підпілля, ув'язнення та переслідування, зустрічалися з українською громадою не лише з книжок.



Членкині відділу на демонстрації біля російського консульства.

Від культури — до конкретної допомоги

У 2003 році торонтський відділ активно долучився до проекту СФУ-ЖО «Краса заради життя», спрямованого на збір коштів для придбання мамографічної машини для лікарень в Україні.

Того ж року членкині організували кампанію щодо Пулітцерівської премії Волтера Дюранті. Вони надсилали картки до Pulitzer Prizes та проводили маніфестацію з вимогою перегляду праці журналіста, чий публікації 1930-х років заперечували масштаб голоду в Україні.

Через багато десятиліть питання правди про Голодомор залишалося важливою частиною громадської діяльності. У 2008 році Ліга Українок Канади спільно з Лігою Українців Канади проводила значну роботу, спрямовану на визнання Голодомору геноцидом українського народу Канадою, та створила виставку про Голодомор.

Канадський парламент ухвалив відповідний закон у 2008 році: Ukrainian Famine and Genocide ("Holodomor") Memorial Day Act визнав Голодомор 1932–1933 років актом геноциду та встановив четверту суботу листопада Днем пам'яті жертв Голодомору та геноциду. Для покоління, яке десятиліттями працювало над тим, щоб правда про Голодомор була почута, це стало важливою віхою.

Помаранчева революція і громадянська Україна

2004 року, коли Україну охопила Помаранчева революція, членкині торонтського відділу підтримали український народ. Деякі з них поїхали до України як міжнародні спостерігачі під час президентських виборів. Це був ще один приклад того, як діяльність діаспори змінювалася разом із самою Україною.

Українки Канади вже не просто розповідали світові про події в Україні. Вони могли безпосередньо їхати туди, спостерігати, допомагати, зустрічатися з українськими громадськими діячами та підтримувати нові ініціативи. 2005 року відбулася зустріч із представницями Всеукраїнської Ліги Українських жінок у Рівному. Тоді ж було передано кошти на придбання комп'ютерів для центру патріотичного виховання молоді.

Так формувалася новий тип жіночої громадської роботи — практичний,

партнерський і спрямований на довготривалий результат.

«Золотий клен», вишивка і сила культури

Та Ліга Українок Канади ніколи не була організацією лише політичних акцій. З 2005 року торонтський відділ провів одинадцять музичних фестивалів «Золотий клен» на Сумівській оселі «Веселка». У 2007 та 2008 роках відбулися покази вишиваного одягу «Вишиваний дивосвіт».

З 2008 року організовувалися «Вечорниці» на різні теми. Загалом відбулося 16 таких заходів.

Усе це — частина великої роботи зі збереження української культури в Канаді.

У 2011 році спільно з Крайовою Управою Ліги Українок Канади торонтський відділ долучився до проєкту Pier 21, присвяченого повоєнній хвилі української еміграції до Канади. Ця ініціатива стала частиною збереження пам'яті про українців, які після Другої світової війни прибули до Канади та зробили вагомий внесок у розбудову канадського суспільства. Через кілька років у Канадському музеї імміграції в Галіфаксі було встановлено пам'ятну таблицю на знак вдячності Канаді за прийняття українців після війни.

Протягом десятиліть членкині торонтського відділу також підтримували численні зустрічі та робочі контакти з канадськими депутатами, сенаторами, міністрами й представниками органів влади різних рівнів, порушуючи питання, важливі для української громади, та представляючи українські інтереси. Не менш вагомою була культурно-просвітницька діяльність: організація численних великих і малих проєктів, підготовка та проведення доповідей, концертів і зустрічей із відомими громадськими та культурними діячами, а також спільних богослужінь, великодніх і різдвяних обідів, ярмарків та інших громадських заходів.

Пісня, вишивка, традиційне вбрання, музика, дитячий малюнок, спільна вечеря чи святковий базар ставали способом зберегти українську ідентичність та передати її наступному поколінню.

Від Майдану до допомоги війську

2013 рік став новим переломним моментом. Під час Євромайдану торонтський відділ надавав підтримку та допомогу Україні. Під час Спільної Вечері було організовано пряму трансляцію подій. А в 2014 році, після початку російської агресії проти України, разом із Лігою Українців Канади було засновано фонд «Приятелі Збройних Сил України». Відтоді значна частина зусиль організації була спрямована на збір коштів та допомогу українським захисникам.

Вечорниці, які багато років були передусім культурно-громадськими заходами, отримали нову місію: від 2014 року весь дохід від них спрямовується на допомогу українським військовим. З коштів, зібраних на



Демонстрації відділу «Росія вбиває дітей».

Вечорниціх 2025 року, було закуплено автомобіль із засобами радіоелектронної боротьби для українських захисників. Це дуже промовистий приклад того, як традиція може перетворюватися на практичну допомогу: українська пісня, вечеря, зустріч громади і врешті обладнання, яке допомагає захисникам України.

Музика як допомога

У 2023 році торонтський відділ започаткував концерти класичної музики «Музичні п'ятниці». Їхня мета — знайомити слухачів з українськи-

спрямували на дитячі табори в Україні. У різні роки змінювалися назви проєктів, формати заходів і потреби України. Незмінним залишався принцип: зробити те, що можливо зробити тут і тепер.

«Метелики спогадів»

2026 рік став особливим для торонтського відділу. Організація підготувала величаве відзначення 100-ліття від дня народження Ірини Сенік - поетеси, вишивальниці, багаторічної політичної в'язні та представниці покоління шістдесятників.



Після музичної події «Музичні п'ятниці».

ми композиторами та водночас спрямовувати дохід на гуманітарну допомогу Україні. Це ще один приклад того, як ЛУ-окК поєднує два постійні напрями своєї роботи: культуру та допомогу.

2024 року членкині провели п'ятиденне пікетування біля російського консульства в Торонто. 2025 року до Дня матері організували фотосесію «Жінка-квітка», а отримані кошти

Вечір «Метелики спогадів» об'єднав декламації, хоровий спів, драматичне представлення та музичні виступи. Ірина Сенік була не лише літературною постаттю. Її життя стало свідченням незламності українських жінок, а її творчість була пов'язана з досвідом політичного ув'язнення та боротьби за свободу. ЛУ-окК також зберігає пам'ять про її творчий доробок і зв'язок із жіно-



При допомозі в кухні.

чим рухом. Тому «Метелики спогадів» стали не просто ювілейним вечором. Це була зустріч поколінь — із пам'яттю про тих, хто не відступив, і з відповідальністю тих, хто продовжує їхню працю.

Понад сім десятиліть — і попереду ще багато роботи

Сьогодні Ліга Українок Канади, відділ Торонто, залишається частиною широкої української громадської мережі Канади. Торонтський відділ входить до складу організацій української громади Торонто, а сама ЛУ-окК продовжує працювати на національному рівні.

Її історію неможливо вмістити в один перелік дат. За кожною датою стоять люди. За кожною демонстрацією — години підготовки. За кожною петицією — десятки листів. За кожним концертом — репетиції. За кожною поїздкою — особиста відповідальність. За кожним зібраним долларом — чийсь пожертвований час і праця.

Не перелічити всіх зустрічей із канадськими депутатами, сенаторами, міністрами та громадськими діячами. Не перелічити всіх рефератів, концертів, виставок, спільних святкувань, великодніх і різдвяних базарів. Не перелічити всіх пакунків і фінансової допомоги, переданих українським громадам у Бразилії, Парагваї, Німеччині, Австрії, Польщі та Україні.

Не перелічити й усіх годин, які жінки віддали громадській праці. Саме в цьому, можливо, і полягає найбільша сила організації. Не в одному великому заході чи гучному досягненні, а в десятиліттях послідовної праці.

Повоєнне покоління української еміграції залишило по собі унікальну спадщину. Українки приїхали до Канади, не маючи змоги повернутися додому. Вони починали життя наново, працювали, виховували дітей, будували родини, створювали громаду — і водночас десятиліттями тримали Україну у своєму серці. Вони показали, що любов до Батьківщини може мати дуже конкретну форму.

Ліга Українок Канади, відділ Торонто, — це не лише організація з минулим. Це жива традиція, створена руками багатьох поколінь жінок.

Слава Україні! Героям слава!

Наталка Попович



Загальні Збори ЛУок-К-відділ Торонто. 2026 рік.

VIII БЛАГОДІЙНИЙ ТАБІР «ДУХ ВОЇНА»



Уже понад десять років Спілка Української Молоді проводить благодійні табори для дітей, яким особливо потрібні підтримка, увага та простір для безпечного дитинства.

Перший такий табір відбувся у 2015 році. Відтоді змінювалися назви, формати й програми, але незмінним залишалося головне — дати дітям можливість відпочити, знайти друзів, пізнати Україну та просто побути дітьми. Після вимушеної перерви СУМ відновив проведення благодійних таборів у 2024 році, а цього року відбувся вже **VIII благодійний табір під назвою «Дух Воїна»**.

Сьогодні його учасники — це передусім діти загиблих і зниклих безвісти Героїв, а також діти, чий батьки служать і самостійно виховують дітей, часто залишаючи їх під опікою бабусь, дідусів чи інших близьких.

Тому для них табір — це значно більше, ніж канікули.

Цього року таборовики багато мандрували та відкривали для себе історію й культуру України.

Побували біля **Скель Довбуша**, відвідали музей «**Центр спадщини Вигодської вузькоколійки**», **Парк історії Землі**, музей **Степана Бандери** та музей **Івана Франка**.

Не менш важливою частиною програми стали зустрічі. До дітей завітали письменниці **Оля Вовк** і **Тетяна Строкач**, сумівка **Наталка Терещенко**, сумівці-бійці **Олег Мазур**, **Максим Погребняк** та **Богдан Бень**, співак і лідер гурту «**Нумер 482**» **Віталій Кириченко**. Також до таборовиків приїхав голова Крайової Управи СУМ в Україні друг **Юрко Іляш**.

А поміж мандрівками та зустрічами були звичні для СУМ речі, які й створюють особливу атмосферу табору: **збірки, гімн, молитва, гутірки, вечірні ватри та сумівські вогні**.

Особлива увага на таборі приділяється психологічній підтримці. Діти беруть участь в арттерапевтичних заняттях із кваліфікованими психологами, мають можливість гово-

рити, творити, проживати свої емоції та просто проводити час у середовищі, де їх розуміють.

Але є ще одна дуже важлива річ — **самі діти підтримують одне одного**.

Вони не завжди мусять пояснювати, чому сумують, чому хвилюються, чому чекають на звістку чи чому їм буває важко. Вони розуміють одне одного, бо кожен із них має власний досвід війни та втрати. І серед тих, хто пережив подібне, набагато легше відчувати: **«Я не один/одна»**.

Тут народжуються дружби, які продовжуються і після табору.

Деякі діти приїжджають до нас уже не вперше. Протягом року вони запитують: **«Коли вже табір?»** — і це, мабуть, найкраще свідчення того, наскільки він їм потрібен.

На жаль, не в усіх містах, звідки приїжджають діти, є осередки СУМ. Тож саме табір часто стає їхньою єдиною можливістю познайомитися зі СУМ, його традиціями та стати частиною нашої спільноти.

Найкраще про успіхи табору можуть розповісти самі батьки:

«Хочу від щирого серця подякувати всій великій команді табору за незабутній час, який провели тут наші дітки.

Дякую організаторам за бездоганну підготовку, увагу до кожної деталі та атмосферу, в якій діти почувалися щасливими й у безпеці. Щира вдячність виховникам і наставникам за вашу турботу, терпіння, добрі серця та любов, яку ви дарували кожного дня. Ви стали для дітей не просто дорослими поруч, а справжніми друзями та підтримкою.

Окрема подяка психологам за професіоналізм, чуйність і вміння знайти підхід до кожної дитини. Ваш внесок у їхній емоційний стан та впевненість у собі — безцінний.

Величезне спасибі спонсорам і всім, хто долучився до створення цього табору. Завдяки вам діти



отримали не просто відпочинок, а яскраві емоції, нових друзів, цікаві пригоди, теплі спогади та віру в добро.

Дякуємо кожному, хто був поруч — працівникам, волонтерам, кухарям, медичному персоналу, усім, хто щодня робив усе можливе, щоб дитячі очі світилися від радості.

Ми забираємо додому не лише дітей, а й їхні щасливі посмішки, нові враження та історії, які ще довго звучатимуть у наших родинах.

Нехай добро, яке ви робите для дітей, повертається до кожного з вас сторицею. Бажаємо вам сил, натхнення, миру та нових успішних змін.

По дорозі додому, пісні Друже Музики не вчухали, постійно були на повторі.

Дякуємо за вашу працю, щирість і великі серця!»

«Хочу висловити величезну подяку всій команді табору за ці незабутні дні. Син просто в захваті! Щодня — нові враження, цікаві активності та корисні знання. Дякуємо за вашу турботу, професіоналізм, безпеку та вміння знайти підхід до кожного. Ви неймовірні!

Щиро дякую за щасливі очі дитини. Ми таборували з вами вперше, але дуже би хотіли ще брати участь у таборі.»

«СУМ, ми будемо за вами сумувати). Низький уклін організаторам та всім причетним за ваш вклад в наших діток!»

Цей табір відбувся завдяки благодійникам з України та сумівцям з різних країн світу.

І нам дуже хочеться, щоб кожен, хто підтримує цей проєкт з-за кордону, знав: **ваш донат не розчиняється десь у великому бюджеті. Він доходить до конкретної дитини.**

Ваша пожертва — це можливість для неї поїхати в Карпати. Знайти друга. Посміятися. Поговорити з психологом. Відчувати себе серед тих, хто розуміє. Уперше за довгий час просто не думати про те, що відбувається вдома. Посидіти біля вечірньої ватри, співати сумівських пісень і повернутися додому з історіями, які хочеться розповідати.

Для когось це просто 10, 20 чи 50 доларів. Для дитини — кілька днів дитинства, яких їй зараз так бракує.

І саме тому нам так важливо продовжувати.

Бо ці діти вже втратили занадто багато. Хтось втратив тата чи маму. Хтось щодня живе в очікуванні повернення свого батька чи матері зі служби. Хтось змушений дорослішати швидше, ніж хотілося б.

Ми не можемо забрати в них цей досвід.

Але можемо подарувати їм **дні, у яких є сміх замість тривоги, друзі замість самотності, підтримка замість страху і спогади, до яких вони захочуть повертатися.**

Уся команда виховно-інструкторського складу працює на волонтерських засадах. До організації долучаються сумівці та друзі СУМ, які приїжджають не один рік. А хтось, познайомившись із табором, згодом сам стає частиною нашої організації.

Тому цей проєкт — це не лише про один табір.

Це про дітей. Про їхню стійкість. Про спільноту. Про майбутнє.

Дякуємо кожному, хто вже підтримує VIII благодійний табір СУМ. Дякуємо сумівцям у різних країнах, які вкотре стали поруч із дітьми України.

І просимо не зупинятися.

Бо наступного року вони знову запитують: **«Коли вже табір?»**

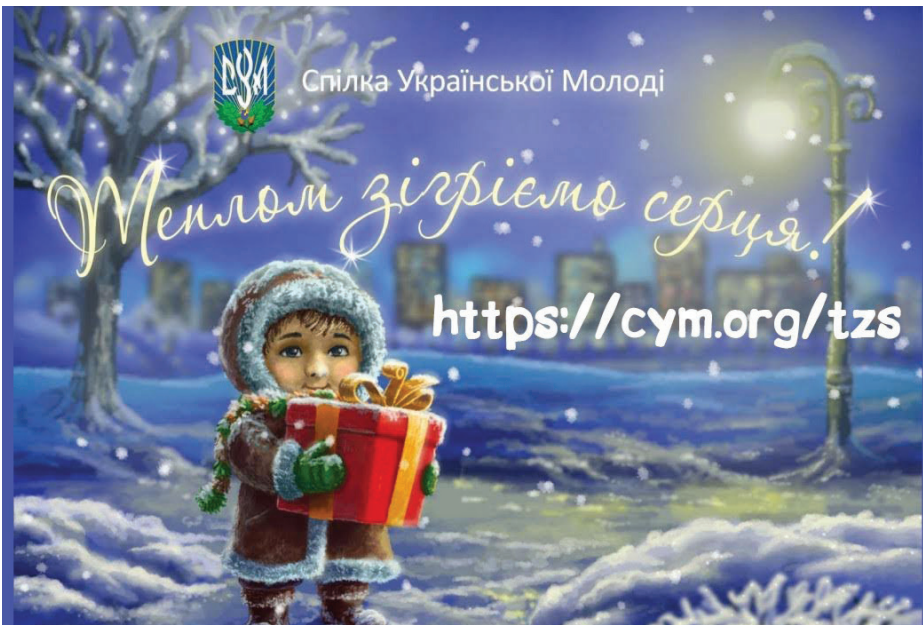
І ми дуже хочемо мати можливість відповісти: **«Вже скоро. Ми на вас чекаємо».**

А для цього нам знову потрібна Ваша підтримка

Підтримуйте благодійні табори СУМ. Бо ваша допомога — це значно більше, ніж донат. Це можливість для дитини знову відчувати себе просто дитиною.

Гартуйся!

Подр. Неля Лавриненко
голова Світової Виховної Ради



ТЕПЛОМ ЗАГРІЄМО СЕРЦЯ!

Важко повірити, але цього року вже тринадцятий рік поспіль відбувається благодійна акція «Теплом зігріємо серця» організована світовою спільнотою Спілки Української Молоді!

Суть проєкту, в умовах російсько-української війни полягає в тому, щоб як і в минулих роках дітям загиблих військових; дітям, батьки яких боронять нашу країну від ворога, зокрема діти СУМівців; дітям, які постраждали від війни, втративши домівку в часі Різдвяних свят подарувати не просто подарунок вартістю прибіл. US \$40, а відчуття тепла і турботи.

Загалом, за останніх дванадцять років проведення акції «Теплом зігріємо серця», сумівці в цілому зібрали більше 24 тисяч пакунків із дарунками, на загальну суму – орієнтовно 820 тисяч американських доларів.

Закликаємо осередки, членство, їхніх батьків та людей доброї волі долучитися до цієї добродійної ініціативи, щоб подарувати радість свята тим українським дітям, які зазнали біль, спричинений бойовими діями на сході України. Збір коштів націлений на придбання канцелярського і шкільного приладдя, теплої одягу, взуття, книг, іграшок та інше для цих дітей.

Цьогорічна акція так як і минулорічна відбуватиметься не в день свята Миколая (19 грудня), а в період Різдвяних свят – з 25 грудня 2025 по 15 лютого 2026 року.

Пожертви можна складати безпосередньо тут: <https://www.canada-helps.org/> або через е-трансфер на cymcanada@gmail.com

ДОПОМОЖІТЬ ПОТІШИТИ ПОДАРУНКАМИ ДІТЕЙ В УКРАЇНІ НА РІЗДВО!



Національний тур
Лауреата канадської премії
Жуно 2026
**УКРАЇНСЬКИЙ
ВОЄННИЙ
РЕКВІЄМ**
Композитор Бенедикт Шіган

**ПОНАД 50
ХОРИСТІВ:**
Чоловічий хор «Аксиос»
«Pro Coro Canada»

ЗА УЧАСТІ:
Солісти з України
Андріана Чучман — сопрано
Джон Тессіє — тенор
Диригент: Майкл Заутт

6 листопада Едмонтон
7 листопада Саскатун
8 листопада Вінніпег
10 листопада Монреаль
11 листопада Оттава
12 листопада Гамільтон
13 листопада Лондон
14 листопада Кітченер
15 листопада Торонто

Квитки: axiosmensensemble.com

Logos: SHEVCHENKO FOUNDRY, BCU Foundation, Desjardins, The Ed Sheeran Community Foundation, edmonton arts council, усуукс

GW ISSN 0001 - 0545 B 20004 F
ABN CORRESPONDENCE
Freedom for Nations! Freedom for Individuals!
BULLETIN OF THE ANTIBOLSHEVİK BLOC OF NATIONS

**HERBERT ROMERSTEIN:
UNVEILING THE SECRETS
OF THE EVIL EMPIRE**

**Balmoral Room
Old Mill Toronto** | **October 22, 2026
7:00pm**

**Alik Gomelsky**, an accomplished independent history researcher, renowned author of historical non-fiction works, is expert on Jewish-Ukrainian relations in the 20th century. He is also the founder and president of the Association of International History and Political Science(AIHPS).

The Russian Ministry of Foreign Affairs added Gomelsky to the list of Canadian citizens under personal sanctions.

Logos: UCRANICA RESEARCH INSTITUTE, BCU Foundation, Delta, AIHPS

ДЖИН (ЄВГЕН) ДУБ: УКРАЇНЕЦЬ, ЯКИЙ ДОПОМАГАВ БУДУВАТИ ЕДМОНТОН



Джин (Євген) Дуб.

Архітектор, містобудівник, меценат, громадський діяч і людина, яка впродовж десятиліть підтримує українське життя в Канаді — таким є Джин (Євген) Дуб, один із помітних творців сучасного Едмонтона. Його історія — це приклад того, як представник другого покоління українських іммігрантів зміг не лише досягти професійного успіху, а й використати його для розвитку свого міста та підтримки громади.

Коли говорять про те, хто формував сучасний вигляд Едмонтона, зазвичай згадують архітекторів, політиків, підприємців та міських планувальників. Серед них особливе місце посідає Джин Дуб — людина, чия діяльність вийшла далеко за межі власної професії.

Він був архітектором і забудовником, членом міської ради Едмонтона, розробником і промоутером громадського дизайну, реставратором та консерватором історичних будівель. Його називають містобудівником у найширшому розумінні цього слова — людиною, яка не просто проектує окремі споруди, а думає про те, яким має бути місто, як воно повинно розвиватися і що необхідно зберегти для майбутніх поколінь.

А ще Джин Дуб — українець. І його життєва історія є особливо близькою для української діаспори Канади.

Син українських емігрантів

Джин Дуб народився 20 вересня 1943 року в Едмонтоні, Альберта, у родині українських іммігрантів. Він належить до другого покоління українців, які будували своє життя в Канаді.

Про своїх батьків він згадував дуже просто, але промовисто: «Мій батько був спритним, а мати — працюютою».

Саме ці якості, очевидно, значною мірою сформували і його характер. Батьки не просто виховали сина — вони підтримали його тоді, коли він робив перші кроки у власній справі. Коли Джин починав свій будівельний бізнес, вони допомагали йому з першими будинками.

Для багатьох українських родин Канади ця історія знайома. Перше покоління іммігрантів часто починало



Оригінальний готель Alberta Hotel був збудований у 1903 році як один із найпрестижніших готелів міста. Реконструкцію розробила архітектурна фірма Dub Architects, яку завершили приблизно у 2011 році.

практично з нуля, багато працювало, економило, будувало власні будинки й намагалося дати дітям можливості, яких не мало саме. Друге покоління вже могло реалізувати себе в університетах, професіях, бізнесі та громадському житті.

У 1969 році він отримав ступінь бакалавра архітектури в Університеті Британської Колумбії, а 1971 року продовжив навчання в аспірантурі. Отримані знання стали основою його подальшої професійної діяльності, яка поступово зробила його одним із відомих архітекторів Едмонтона.

У 1975 році Джин Дуб заснував власну компанію Dub Architects Limited. Згодом вона стала однією з відомих архітектурних фірм в історії Едмонтона.

Сфера діяльності Дуба була надзвичайно широкою. Він працював над житловою архітектурою, зокрема над перетворенням будівель на кон-

домініуми, займався реставрацією історичних споруд та їхнім адаптивним використанням.

Саме адаптивне повторне використання старих будівель стало однією з характерних рис його підходу. Замість того щоб просто зносити стару споруду, архітектор намагався знайти їй нове життя, пристосувати до сучасних потреб і водночас зберегти її історичну цінність.

Цей підхід важливий для будь-якого міста, яке прагне розвиватися, не втрачаючи власної пам'яті. І в цьому сенсі діяльність Джина Дуба стала внеском не лише в архітектуру, а й у збереження історичного обличчя Едмонтона.

Одним із найвідоміших проектів, пов'язаних із його ім'ям, стала ратуша Едмонтона, споруджена 1992 року. Будівництво тривало лише два роки. Сьогодні ця споруда є одним із упізнаних символів міської влади та

важливим елементом міського простору столиці Альберти.

Не всі проекти Джина Дуба ставали реальністю. У 2008 році він брав участь у конкурсі на створення нового символу Едмонтона при в'їзді до міста, а 2009-го — у конкурсі, пов'язаному з будівництвом нового розважально-спортивного комплексу. В обох випадках перемогу здобули інші проекти. Але й ці невдалі конкурси показують масштаб його зацікавлення розвитком міста.

Одним із цікавих проектів Дуба стала будівля The Edge — одна з найвищих сучасних споруд Едмонтона.

Проект був реалізований на надзвичайно вузькій ділянці в самому центрі міста — лише 50 на 150 футів. На цій обмеженій території вдалося створити тонку, елегантну вежу площею близько 52 тисяч квадратних футів.



Інтер'єр атриуму мерії Едмонтона в Едмонтоні, провінція Альберта, Канада. Архітектор проекту — Джин Дуб.

Особливістю споруди стали не лише її пропорції та сучасний вигляд. Будівля зі скла й бетону була спроектована з урахуванням економічності та екологічності. Вартість проекту становила близько 11 мільйонів доларів.

Особливо цікаво, що одна зі стін The Edge стала однією з найбільших вертикальних поверхонь із сонячними панелями в Канаді.

Таким чином, Джин Дуб поєднав у своїй роботі дві, на перший погляд, протилежні речі: повагу до історичної спадщини та прагнення до сучасної, енергоефективної архітектури.

Зберігати, а не зносити

Не менш важливою частиною діяльності Дуба стала робота його девелоперської компанії Five Oaks Inc. Завдяки їй в Едмонтоні та Саскатуні було збережено понад десяток історичних будівель.

У багатьох випадках старі споруди отримували нове призначення. Саме такий підхід — адаптивне повторне використання — може стати потужним інструментом відродження міських районів.

Для Дуба історична будівля — це не просто стара цегла чи фасад. Це частина пам'яті міста, його характеру та історії людей, які тут жили й працювали.

Такий погляд особливо близький українцям, адже наша діаспора сама багато десятиліть докладає зусиль для збереження церков, громадських будинків, культурних центрів та інших місць, які стали осередками українського життя Канади.

Джин Дуб ніколи не обмежувався лише архітектурою та бізнесом. У 1977–1980 роках він був депутатом Едмонтонської міської ради.

Це був ще один спосіб впливати на розвиток міста — вже не через проекти окремих будівель, а через рішення міської влади.

Його діяльність показує важливу річ: архітектор може бути значно більше, ніж людина, яка створює креслення. Він може бути громадянином, який бере відповідальність за те, яким стане місто завтра.

Саме тому внесок Дуба в Едмонтон важко виміряти лише кількістю спроектованих будівель. Він впливав на міське середовище як архітектор, забудовник, політик, реставратор і громадський діяч.

«Шумка» — ще одна важлива частина його життя

Попри професійні успіхи та активну участь у житті Едмонта, Джин Дуб не втрачав зв'язку зі своїм українським корінням.

Упродовж десятиліть він залишався активним учасником українського громадського життя. Особливе місце в його біографії посідає знаменитий український танцювальний ансамбль «Шумка».

З ансамблем він пов'язаний уже понад шість десятиліть. Ще наприкінці 1950-х років, будучи молодим танцюристом, він виступав у складі «Шумки». Згодом його участь перейшла на інший рівень: у 2013–2017 роках він входив до ради директорів



Архітектурна пропозиція Dub Architects щодо збереження південної секції історичного мосту Волтердейл (Walterdale Bridge) в Едмонтоні та її переобладнання на ресторан зі скляними стінами й підлогою, підвішеною над річкою Північний Саскачеван. Зрештою, міська рада Едмонта відхилила цей проект, а старий міст було демонтовано у 2017 році.

ансамблю.

Але його внесок у «Шумку» значно ширший, ніж просто участь у виступах чи роботі в раді директорів.

Джин Дуб був однією з рушійних сил розвитку танцювального центру «Шумка» в центрі Едмонта. Сам ансамбль наголошує, що без його щедрості, далекоглядності та підтримки сучасна «Шумка» могла б просто не існувати в нинішньому вигляді.

Для української діаспори це особливо важливо. Адже українська культура в Канаді зберігається не лише

завдяки великим фестивалям чи офіційним заходам. Вона живе в танцювальних ансамблях, хорах, школах, церквах, молодіжних організаціях і родинях.

І люди, які десятиліттями підтримують ці інституції, фактично інвестують у майбутнє українців Канади.

Ще одна важлива сторінка діяльності Джина Дуба — філантропія.

Він підтримує не лише культурні та громадські проекти, а й ініціативи, спрямовані на допомогу людям, які опинилися у складних життєвих об-

ставинах.

Одним із таких проектів стала програма Pregnancy Pathways, яка допомагає бездомним і вагітним жінкам в Едмонтоні. Завдяки щедруму подарунку Дуба — триповерхового житлового будинку вартістю близько 3 мільйонів доларів — програма отримала власне приміщення для своєї діяльності.

Цей вчинок багато говорить про самого мецената. Джин Дуб не намагається перетворити благодійність на особисту рекламу.

Про свою філантропську діяльність він говорить дуже просто: «На моєму етапі життя ви шукаєте спосіб використати все, що накопичили».

У цих словах — особлива філософія людини, яка сприймає успіх не лише як особисте досягнення, а і як відповідальність перед суспільством.

Внесок Джина Дуба в розвиток Едмонта не залишився непоміченим.

2011 року його включили до Зали слави міста Едмонта та назвали одним зі 100 великих едмонтонців. У 2014 році він отримав від Едмонтонської історичної ради нагороду «Історичне визнання». Його також було відзначено двома нагородами «Спадщина Канади».

У 2014 році Джин Дуб став членом Королівської академії мистецтв Канади — ще одним підтвердженням його професійного авторитету.

Однак, мабуть, найкращим свідченням його діяльності є саме місто, в якому він народився і якому присвятив значну частину свого життя.

Історія Джина (Євгена) Дуба — це історія не лише одного успішного канадського архітектора. Для української громади вона є прикладом того, як наступні покоління іммігрантів можуть поєднати професійний успіх із відповідальністю перед суспільством і власною культурою.

Його батьки приїхали до Канади, працювали, будували життя для своєї родини. Їхній син народився вже в Едмонтоні, здобув освіту, створив власну компанію, став відомим архітектором, політиком і меценатом.

Він допомагав розвивати Едмонтон, зберігати його історичну спадщину, створювати сучасну архітектуру та підтримувати соціальні проекти. Водночас десятиліттями залишався поруч з українською громадою — від танцювального ансамблю «Шумка» до підтримки українських культурних ініціатив.

Саме такі історії особливо важливо розповідати українцям Канади. Адже вони показують, що успішна інтеграція в канадське суспільство зовсім не означає втрату власного коріння.

Навпаки — можна бути успішним канадцем і водночас залишатися українцем, підтримувати українську культуру, допомагати громаді та передавати наступним поколінням не лише матеріальні здобутки, а й цінності.

Джин Дуб — яскравий приклад саме такого шляху. Людина, яка допомагала будувати Едмонтон, водночас допомагала будувати й українське життя в Канаді.



Офісна будівля «The Edge»

Михайло Гуцман

\$4 МЛН ЗА ПРОСТІЙ: ЗАСНОВНИК РОСІЙСЬКОЇ АВІАКОМПАНІЇ ЗНОВУ СУДИТЬСЯ З КАНАДОЮ ЧЕРЕЗ ЛІТАК У ТОРОНТО

Олексій Ісайкін програв у серпні судовий процес, у якому намагався домогтися виключення зі санкційного списку Канади. Однак у вівторок він подав апеляцію до Федерального апеляційного суду Канади.

Разом з Ісайкіним оскаржує санкції і заснована ним авіакомпанія «Волга-Дніпро», якій належить величезний вантажний літак Ан-124 «Руслан». Він залишається заблокованим в аеропорту «Торонто-Пірсон» після посадки незадовго до того, як Канада закрила свій повітряний простір для російських літаків у 2022 році.

Ісайкіна та «Волга-Дніпро» внесли до канадського санкційного списку у 2023 році. Оттава заявила, що має достатні підстави вважати, що вони прямо або опосередковано допомагали чи підтримували дії росії, спрямовані на порушення суверенітету або територіальної цілісності України.

Літак Ан-124, який має чотири двигуни та розмах крил понад 73 метри, нині стоїть на віддаленій стоянці біля краю аеропорту. За оцінкою видання, з урахуванням 1678 днів перебування літака в аеропорту «Торонто-Пірсон» та середньої вартості стоянки на майданчику в період з 2022 до 2026 року, сума накопичених зборів може перевищити \$4 млн.

У 2023 році Оттава оголосила про намір конфіскувати літак через його «співучасть у війні президента путіна» та передати його Україні для компенсації збитків, завданих війною. Однак цей процес також затягнувся



Заблокований вантажний літак Ан-124 в аеропорту «Торонто-Пірсон».

через судові розгляди.

Ісайкін, який має громадянство росії та Кіпру, очолював «Волга-Дніпро» з 2002 до 2019 року. У суді він заявляв, що більше не володіє компанією та не бере участі в її діяльності. За його словами, він також не має близьких зв'язків із російським урядом і не надавав військових послуг росії.

Сама «Волга-Дніпро» заявляла, що є «мирним перевізником», не належить російському уряду та не бере участі у політичній чи військовій діяльності. Компанія також повідомила суду, що з 2018 року відмовляється перевозити військові вантажі.

Водночас канадський уряд стверджував, що у квітні 2022 року авіа-

компанія домовилася з російською владою про імпорту товарів із країн, які не запровадили санкцій проти росії. На думку Оттави, контракти допомогли відновити ланцюги постачання, порушені санкціями, а компанія отримувала державні субсидії для пом'якшення їхнього впливу на російську економіку.

У жовтні минулого року тодішня міністерка закордонних справ Канади Мелані Жолі відмовилася виключити Ісайкіна та авіакомпанію із санкційного списку. Вона заявила, що бізнесмен був мажоритарним акціонером «Волга-Дніпро» та її дочірніх компаній і брав активну участь в управлінні ними в період, коли компанії отримували російські субсидії

та контракти, спрямовані на послаблення наслідків санкцій.

Жолі також назвала передачу Ісайкіним частки власності після запровадження санкцій спробою їх обійти.

Ісайкін звернувся до Федерального суду Канади в листопаді 2024 року, заявивши, що рішення уряду було необґрунтованим і порушувало його процесуальні права. Він стверджував, що міністерці не надали частину документів, які могли вплинути на її рішення. Зокрема, йшлося про інформацію щодо гуманітарних перевезень компанії під час пандемії COVID-19, зокрема доставку масок, тестів і вакцин.

Літак «Волга-Дніпро» саме перевозив до Канади тести на COVID-19, коли приземлився в Торонто та залишився там після закриття канадського повітряного простору для російських літаків.

У серпні суддя Енн Марі Макдональд відхилила позови Ісайкіна та авіакомпанії. Вона зазначила, що в таких рішеннях уряду вимоги щодо процесуальної справедливості є обмеженими, а парламент надав міністру широкі повноваження щодо застосування санкцій.

Суд також не побачив підстав вважати, що ненадані документи могли змінити рішення, оскільки відповідна інформація була узагальнена в матеріалах, поданих міністерці.

Тепер рішення Федерального суду оскаржуються в апеляційному порядку.

UkrNews

ЧОМУ ОВЕЧКІНУ ДОЗВОЛИЛИ В'ЇХАТИ ДО КАНАДИ?

Пропаганда геноциду заборонена Кримінальним кодексом Канади

8 жовтня 2026 року, Оттава, Онтаріо. Конгрес Українців Канади закликає уряд Канади заборонити в'їзд до країни Олександрові Овечкіну та іншим особам, які пропагують геноцид Росії проти України.

«Те, що Національна хокейна ліга прославляє Овечкіна та ігнорує його підтримку геноцидного режиму, є моральною плямою на НХЛ. Однак боягузлива позиція НХЛ жодним чином не звільняє уряд Канади від його відповідальності дотримуватися закону та захищати безпеку канадців», — заявила національна президентка КУК Олександра Хичій.

«Міністр імміграції, біженців та громадянства має повноваження заборонити в'їзд до Канади прихильникам геноциду. КУК закликає Канаду діяти вже сьогодні та заборонити в'їзд Овечкіну й іншим прихильникам геноциду Росії проти України».

Команда Овечкіна — «Вашингтон Кепіталз» — має зіграти в Оттаві 10 листопада. КУК закликає уряд Канади публічно заявити, що Овечкіну не буде дозволено в'їхати до Канади



на цю чи будь-яку наступну гру.

У 2022 році парламент Канади одностайно визнав, що Росія «чинить акти геноциду проти українського народу».

Президент росії володимир путін та інші російські військові злочинці були звинувачені Міжнародним кримінальним судом у скоєнні міжнародних злочинів.

Відповідно до Кримінального кодексу Канади (стаття 318(1)), про-

паганда або публічне виправдання геноциду є кримінальним правопорушенням, за яке передбачено кримінальне переслідування. КУК стверджує, що своїми відкритими, постійними та публічними висловлюваннями на підтримку президента росії володимира путіна та його політичної партії хокеїст Олександр Овечкін пропагує російський геноцид проти України.

Нещодавно Овечкін знявся у пе-

редвиборчій політичній рекламі партії «Єдина Росія», яку очолює Путін. Протягом багатьох років Овечкін послідовно демонстрував підтримку Путіна та його політики.

Загроза, яку Росія становить для Канади, є серйозною та беззаперечною, зазначає КУК. Росія дедалі агресивніше здійснює насильницькі дії проти держав НАТО. Останньою з таких подій, за твердженням організації, стала атака російського безпілотника на німецький аеропорт у Лейпцигу.

Нещодавно КУК передав уряду Канади аналітичну записку, у якій рекомендував:

Відповідно до повноважень, наданих міністру імміграції, біженців та громадянства статтею 22.1(1) Закону про імміграцію та захист біженців, міністр має видати нормативний акт, який обмежуватиме в'їзд до Канади громадянам Російської Федерації, якщо вони чітко не відмежуються від геноцидної війни Росії проти України.

КУК

ВПЕРШЕ ЗА 8 РОКІВ ДО КИЄВА ПРИБУЛИ ВІЙСЬКОВІ ПРЕДСТАВНИКИ ВСІХ 32 КРАЇН-ЧЛЕНІВ НАТО: ЯКА МЕТА ВІЗИТУ

Адмірал Джузеппе Каво Драґоне наголосив, що підтримка України з боку НАТО продовжує зростати, а Росія несе повну відповідальність за свою агресію.

Вперше за останні вісім років військова делегація всіх 32 країн-членів НАТО прибула з офіційним візитом до Києва. Голова Військового комітету Альянсу адмірал Джузеппе Каво Драґоне зустрівся з керівництвом Генштабу ЗСУ задля обговорення ситуації на полі бою та подальшої військової підтримки України.

Про це Каво Драґоне повідомив у соцмережі X та заявив у відеозверненні з Києва.

Адмірал зазначив, що Україна постійно залишалася у центрі уваги НАТО.

«Після восьмирічної перерви Військовий комітет НАТО повертається до Києва з офіційним візитом. І хоча фізично нас тут не було, Україна завжди залишалася в наших думках, обговореннях, рішеннях і подальших діях — щодня. Цей візит є виконанням обіцянки, яку я дав головнокомандувачу Збройних сил України Михайлу Драпатову під час нашої останньої розмови в серпні цього року», — розповів Каво Драґоне.

За його словами, візит Військового комітету відбувається після червеного приїзду до Києва Північноатлантичної ради.



Джузеппе Каво Драґоне і Михайло Драпатий. Фото ТСН
Сторінка Джузеппе Каво Драґоне в соцмережі X

«Ми тут у повному складі й із чітким сигналом: зв'язок між НАТО та Україною стає дедалі міцнішим. Перед обличчям тривалої агресії Росії проти України та її безрозсудних гібридних дій у країнах НАТО ми непохитно стоїмо пліч-о-пліч з Україною в героїчному захисті її суверенітету, територіальної цілісності та майбутнього її народу», — наголосив очільник Військового комітету Альянсу.

До делегації Військового комітету

увійшли військові представники всіх 32 держав-членів НАТО. Під час візиту вони мають отримати від головнокомандувача та Генерального штабу ЗСУ актуальну оцінку ситуації на фронті, а також обговорити подальші можливості підтримки України.

Каво Драґоне також повідомив, що представники делегації вшанували пам'ять українських військовослужбовців, зокрема тих, хто загинув або отримав поранення під

час захисту держави.

«Тим, хто вважає, що вчиненням диверсій, кібератак і порушенням повітряного простору країн НАТО їм вдається підірвати цю підтримку та нашу рішучість, я відповім: ви зазнаєте невдачі! Підтримка України з боку НАТО продовжує зростати, а наша єдність — міцніша, ніж будьколи. Росія несе повну відповідальність за таку небезпечну й неприйнятну поведінку», — підкреслив адмірал.

Нагадаємо, у серпні Драпатий провів першу розмову з Каво Драґоне. Сторони обговорили ситуацію на фронті, потреби армії (зокрема ППО, далекобійні удари, тактику піхоти та роботизацію) і підготовку до візиту Військового комітету НАТО до України в жовтні. Головом ЗСУ наголосив, що Україна не лише отримує допомогу від союзників, а й ділиться з ними унікальним бойовим досвідом.

Своєю чергою Каво Драґоне після розмови з Драпатим підтвердив незмінність подальшої військової підтримки України з боку НАТО в умовах російської агресії.

ТСН

НА ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ ПУТІНУ АРМІЯ РФ ПОДАРУВАЛА ОДИН ІЗ НАЙПІДЛІШИХ УДАРІВ І СМЕРТЬ УКРАЇНЦІВ

За даними президента Володимира Зеленського російські окупанти в ніч на 7 жовтня вбили 11 та поранили понад три десятки українців.

Пряма мова: "Сьогодні Путіну на день народження російська армія "подарувала" знищення житлового будинку в Прилуках на Чернігівщині. Це була звичайна п'ятиповерхівка. На жаль, станом на зараз відомо про п'ятьох загиблих, 26 людей поранено, зокрема п'ятьох дітей. Під завалами досі можуть бути люди".

Деталі: Зеленський зазначив, що на місці безперервно працюють рятувальники.

Від російських ракетних ударів пошкоджено ще п'ять багатоквартирних будинків у Дніпрі, чотири багатоповерхівки у Кременчуці. Двоє людей загинуло, восьмеро поранено.

Дроном пошкоджено багатоповерхівку у Запоріжжі.

У Києві росіяни вбили двох людей. Ще дві людини загинули в Олександрії. Загалом цієї ночі під ударами була інфраструктура Києва та 12 областей.

Одною з ключових мішеней росіян була українська енергетика. Зеленський наголосив, що росіяни хотіли ударити болісно й показово. За словами президента, це був один із найбільш підлих ударів. В деталі глава держави не вдається.



Знищення житлового будинку в Прилуках на Чернігівщині. Фото: УП



У Києві серед житлових будинків знешкоджують нездетоновану балістичну ракету РФ. Фото: УП

Противник застосував 70 ракет, багато балістики, також "Шахеда". На жаль, українській ППО вдалося збити лише частину ворожих цілей. Глава української держави наголосив, що російська балістика залишається найбільшим викликом.

Пряма мова: "І пакети ППО для нас зараз — це життєва необхідність. Саме тому ми щодня шукаємо ракети до "Петріотів", які можуть і повинні реально захищати життя людей тут, в українському небі. Дякую всім, хто нам допомагає".

7 жовтня 2026 року лідеру країни-агресора РФ Володимиру Путіну виповнилося 74 роки.

Українська Правда

ЗУСТРІЧ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ РАДИ ЦЕРКОВ І РЕЛІГІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ З ДЕЛЕГАЦІЄЮ НОРВЕЗЬКОЇ РАДИ ЦЕРКОВ

Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Епіфаній 6 жовтня 2026 року взяв участь у зустрічі Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій з делегацією Норвезької Ради Церков на чолі з генеральним секретарем пастором Хенріком Ерхардом Германсенем.

У зібранні, яке відбулося на території Свято-Михайлівського Золотоверхого монастиря, від Православної Церкви України також взяли участь заступник голови Управління зовнішніх церковних зв'язків митрополит Білоцерківський Євстратій та протоієрей Сергій Бережний.

Предстоятель автокефальної Української Православної Церкви, який є також черговим головуєчим ВРЦіРО, привітав представників Норвезької Ради Церков у Києві та подякував за візит, за підтримку України й тривалу співпрацю.

Його Блаженство розповів гостям про діяльність Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій, яка цього року відзначає 30-річчя, а також про внесок релігійних спільнот у підтримку українського суспільства в умовах війни. Зокрема, йшлося про гуманітарну та благодійну діяльність, військове й медичне капеланство.

Митрополит Епіфаній висловив співчуття у зв'язку зі смертю короля Норвегії Гаральда V та згадав про



його підтримку України. Він також подякував народу й уряду Норвегії за допомогу нашій державі, яка вже п'ятий рік потерпає від повномасштабної російської агресії.

За словами Блаженнішого владика, останніми місяцями російські загарбники особливо намагаються морально зламати українців, завдаючи ударів по цивільній та релігійній інфраструктурі. Приміром, у червні було пошкоджено Успенський собор Києво-Печерської Лаври. Загалом уже понад 750 храмів і релігійних споруд зруйновано або пошкоджено внаслідок російських атак, а численні служителі різних українських кон-

фесій були вбиті ворогом або піддані гонінням — ув'язненню, тортурам, депортації.

Окремо було наголошено на становищі релігійних громад на тимчасово окупованих територіях України, де російська окупаційна влада грубо порушує свободу віросповідання та переслідує представників різних релігійних спільнот. Йшлося і про вкрай складну ситуацію в м. Олешки на Херсонщині. У цьому контексті представники норвезької делегації зазначили, що відповідну заяву ВРЦіРО було перекладено норвезькою мовою та донесено до норвезької влади й громадськості.

Блаженніший Митрополит Епіфаній підкреслив, що Україна щиро прагне справедливого й сталого миру, але не сприймає капітуляції та втрати незалежності, і висловив сподівання, що Бог створить необхідні умови для перемоги України у боротьбі за свободу.

Зі свого боку представники Норвезької Ради Церков подякували за можливість зустрітися та відзначили, що релігійні спільноти Норвегії від перших днів повномасштабної війни беруть участь у допомозі Україні. Учасники зустрічі наголосили, що нинішній візит є свідченням солідарності та християнської єдності, а також обговорили перспективи подальшої співпраці.

Говорячи про виклики найближчого часу, члени Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій зазначили, що попереду на нашу країну чекає непроста зима, однак попри всі труднощі український народ прагне залишатися вільним і незалежним та вірить у перемогу правди й справедливості.

На згадку про візит всі гості отримали ювілейні пам'ятні медалі та видання, присвячені 30-літтю ВРЦіРО.

Пресслужба Київської Митрополії Української Православної Церкви (ПЦУ)

БЛАЖЕННІШИЙ СВЯТОСЛАВ БЕРЕ УЧАСТЬ У ЗУСТРІЧІ З ПАПОЮ ЛЕВОМ XIV, ПРИУРОЧЕНІЙ 10-РІЧЧЮ «AMORIS LAETITIA» («РАДІСТЬ ЛЮБОВІ»)

7 жовтня в залі Павла VI у Ватикані розпочалася зустріч, приурочена 10-річчю Апостольського напоумлення «Amoris laetitia». У ній беруть участь майже 250 осіб, яких запросив Папа Лев XIV, зокрема глави Східних Католицьких Церков та очільники Єпископських конференцій із різних країн світу. Серед учасників зустрічі, присвяченої стану душпастирства сімей, — Блаженніший Святослав, Отець і Глава Української Греко-Католицької Церкви.

Україну також представляє владика Віталій Скомаровський, голова Конференції єпископів Римо-Католицької Церкви в Україні.

Зустріч розпочалася молитвою та читанням Слова Божого. Після вітальних слів кардиналів Кевіна Фаррелла та Маріо Греха до учасників звернувся Папа Лев XIV.

У вступному слові Святіший Отець наголосив, що родина завжди посідала важливе місце в душпастирській турботі Церкви, а за 10 років від моменту публікації «Amoris laetitia» цей документ був прийнятий у різних культурах і душпастирських контекстах, супроводжував конкретне життя сімей та надихнув численні ініціативи і процеси.

За словами Понтифіка, учасники



Владика Віталій Скомаровський і Блаженніший Святослав у Ватикані, 7 жовтня 2026 року, фото — Секретаріат Глави УГКЦ у Римі

зустрічі мають принести до спільного розпізнавання досвід того, «що Бог зробив серед нас», труднощі, питання і плоди, які відкрилися за ці 10 років: «Це історії, зібрані на шляху місії: історії навернення, несподіваних плодів, а також стосунків, які Бог сплів у родині, коли наші спільноти намагалися їх супроводжувати», — пояснив Папа Лев XIV.

За його словами, сім'ї самі беруть участь у місії Церкви «у звичайній тканині свого життя» — через любов

і вірність, турботу й прощення, виховання дітей та передавання віри. Водночас Церква покликана слухати сім'ї, приймаючи їхній досвід, запитання та свідчення, щоби краще розпізнавати реальність, у якій вони живуть.

Окрему увагу Святіший Отець звернув на виклики, які постають перед сім'ями сьогодні: зростання відстані між тим, як переживаються статевість та інтимність, і християнським баченням подружжя. Водночас на вибір людей та їхнє бачення майбутнього впливають економічна нестабільність, міграція, насильство, самотність та інші форми емоційної вразливості.

Усвідомлення цих викликів, на думку Понтифіка, ставить перед Церквою низку запитань, які, за його словами, варто розглядати з мужністю. «Яку Церкву зустрічають люди саме в той момент, коли вони перебувають у стані найбільшої уразливості?» — запитав Папа.

Він закликав не лише осмислювати ці реалії, а й дати їм можливість поставити питання перед самою Церквою та спонукати її до оновлення душпастирської відповідальності, щоб по-новому проголошувати Євангеліє, уділяти благодать Таїнств, суп-

роводжувати сім'ї та робити видимою ніжність, із якою Христос і далі крокує серед свого народу.

Наприкінці Святіший Отець висловив сподівання, що з численних розповідей, які учасники привезли зі своїх Церков і різних культурних контекстів, поступово сформується спільна розповідь про ці 10 років — розповідь, позначена радістю та надією.

Відтак учасники взяли участь у духовних роздумах під проводом с. Гелен Алфорд, ОР, після яких розпочали роботу у групах.

Тема зустрічі «Через 10 років після виходу „Amoris laetitia“: звіщати Євангеліє разом із сім'ями сьогодні». Упродовж семи днів учасники розглядатимуть душпастирські питання, пов'язані із супроводом людей на різних етапах сімейного життя.

Значну частину програми буде присвячено роботі у групах, де чергуватимуться слово, слухання та мовчання. Згодом напрацювання буде зібрано в підсумковий звіт, який після обговорення на пленарному засіданні передадуть Святішому Отцеві.

**Секретаріат Глави УГКЦ у Римі
Фото — Vatican Media**

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9 Phone: (416) 763-3388 Fax: (416) 763-4512 Website: bcufoundation.com

МИ ПІДТРИМУЄМО

Історичні проекти та культурні заходи	Медичні та гуманітарні проекти	Важливі видання
Документальні фільми	Концерти та музичні записи	Молодь та спорт
Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки	Громадські заходи, конференції, семінари	Проекти, направлені на зміцнення добробуту українців

Будьмо в КОНТАКТ-і

ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM



ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

forum TV

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

ForumTV Canada @ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!



FRIENDS OF UKRAINE DEFENCE FORCES DONATE TODAY

ПЕРЕДПЛАТИТЬ «ГОМІН УКРАЇНИ»

ФІНЛЯНДІЯ ВИДІЛА УКРАЇНІ ПАКЕТ ВІЙСЬКОВОЇ ДОПОМОГИ



Цей пакет містить один окремий вид оборонного спорядження, який передається зі складів фінських Збройних сил.

Президент Фінляндії Александер Стубб схвалив передачу Україні 35 пакета військової допомоги, загальна вартість якого складає близько 1 млн євро. Про це повідомило Мініборони Фінляндії в п'ятницю, 9 жовтня.

"Фінляндія прискорила ухвалення цього рішення, щоб задовольнити терміновий запит України. Ми не заплушуватимемо очі на скрутне становище українців. Натомість ми підтримаємо Україну й продовжимо постачання матеріальної допомоги", - заявив міністр оборони Антті Хаккянен.

Вказано, що пакет містить

один окремий вид оборонного спорядження, який передається зі складів фінських Збройних сил.

При цьому Фінляндія вже розпочала підготовку наступного, масштабнішого пакета. Загальна вартість оборонних матеріалів, переданих Фінляндією Україні, вже сягнула 3,6 млрд євро.

Нагадаємо, у вересні Фінляндія ухвалила рішення про надання Україні 34 пакета військової допомоги на суму 290 млн євро.

Також 23 вересня президент Володимир Зеленський та президент Фінляндії Александер Стубб у Нью-Йорку підписали Drone Deal про посилену співпрацю у сфері оборони та безпеки.

Фото і текст: «Кореспондент»



ПОСТУП українська радіопрограма

Щонеділі 9-10 год. вечора на хвилях FM 88,9 у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

e-mail: ukrradiofm@gmail.com

Facebook: Lyubomyra Matviyas

Замовляйте у нас музичні вітання

Слухайте і підтримуйте нас!

Розрахунковий рахунок #43282 у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяс

ПІСНЯ УКРАЇНИ - SONG OF UKRAINE

З ПОНЕДІЛКА
ДО П'ЯТНИЦІ
9 ГОДИНА РАНКУ

LIVE
MONDAY
TO FRIDAY

9:00
AM



Працює для громади з 1959р.
на хвилі CJMR 1320am



ГОМІН УКРАЇНИ

Головний редактор: д-р Надя Герелюк
Голова редакційної колегії: д-р Олег Романишин

Газета заснована у 1948 році видає Видавнича Спілка "Гомін України"
з обмінною порукою у Торонті Онтаріо Канада
«Гомін України» – орган Українських Державницьких Організацій Канади

☎ 416-516-2443

Website: www.homin.ca

E-mail: homin@on.aibn.com

Адміністрація: info@homin.ca

Postmaster, send address changes to:

"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Передплата: Publication mail: \$90.00 на рік
Standard mail: \$125.00 на рік

США: \$150.00 на рік
Міжнародні: \$275.00

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол.

За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англomовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.



BCU  Financial

Примножуйте свої
заощадження

ОБМЕЖЕНА В ЧАСІ ПРОПОЗИЦІЯ

CAD

4.15%

6 МІСЯЦІВ
ЛИШЕ ДЛЯ НОВИХ КОШТІВ

USD

4.00%

1 РІК
ЛИШЕ ДЛЯ НОВИХ КОШТІВ

Завітайте до найближчого відділення BCU Financial або зателефонуйте сьогодні.

bcufinancial.com | 416-763-8914

*6-month GIC: Terms and Conditions: Available on new deposits not currently held with BCU Financial ("New Money"). Valid for 6-month term GICs only and available for registered and non-registered accounts. Rates are annual and subject to change without notice. Offer effective October 9, 2026. BCU Financial reserves the right to amend, extend, suspend, or withdraw this offer at any time. Additional eligibility requirements and terms may apply. **1-Year USD GIC: Terms and Conditions: Available on new U.S. dollar deposits not currently held with BCU Financial ("New Money"). Valid for 1-year USD GICs only and available for non-registered accounts only. Rates are annual and subject to change without notice. Offer effective October 9, 2026. BCU Financial reserves the right to amend, extend, suspend, or withdraw this offer at any time. Additional eligibility requirements and terms may apply.

BCU  Insurance

A Division of Oracle RMS





HOME



CRITICAL
ILLNESS



GROUP
BENEFITS



TRAVEL



AUTO



PERSONAL



LIFE



DISABILITY

“Our mission is to provide protection that empowers clients to navigate life's uncertainties with confidence.”



SCAN HERE

416.763.8902

|

bcuinsurance.com

|

info@bcuinsurance.com

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca